

Arrest

nr. 51 919 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 13 september 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 augustus 2010 wordt de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Deze beslissing wordt verzoeker op 13 september 2010 betekend. Dit vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wenst zich te beroepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een belofte van aanwerven van de firma Kadanz BVBA (dd. 27.09.2009) toe aan zijn dossier. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België zou verblijven, verschillende getuigenverklaringen kan voorleggen, werkbereid zou zijn en lid zou zijn van sportclub Seisui Do, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

1.3. Op 14 september 2010 wordt het bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum."

2. Ontvankelijkheid van het beroep

De Raad acht het beroep onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing die er toe strekt de illegale verblijfstatus van de vreemdeling vast te stellen, aangezien verzoeker nalaat hiertegen een middel te ontwikkelen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op "van de wet van 15/12/1980, art.9 bis, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht."

Verzoeker betoogt als volgt:

"Verzoekster heeft het recht tot vestiging in België op basis van het artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 en volgens de regeringsinstructies van 19/07/2010;

Op 06/10/2009 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in conform de regeringsinstructies van 19/07/2009 criterium 2.8.B;

Het ononderbroken verblijf van voor 31/03/2007 wordt door tegenpartij niet betwist alsmede de voorgelegde stavingstukken;

Zijn integratie wordt ook niet door tegenpartij betwist (duurzame lokale verankering);

De neergelegde belofte van aanwerven van 27/09/2009 wordt door tegenpartij niet aanvaardt;

Dat wanneer verzoekers aan alle voorwaarden voldoen, tegenpartij toestaat dat verzoekers een ander werkgever mogen vinden zo deze laatste verzoekers niet meer wilt aanwerven;

Er is dus een zekere soepelheid dat tegenpartij aanvaardt daar de eerste werkgever ofwel verzoeker niet meer wil aanwerven opdat hij geen werk meer heeft, ofwel dat hij al iemand anders aangeworven heeft aangezien de zeer lange wachttermijnen vooraleer een antwoord te krijgen van tegenpartij; Verzoeker legt een arbeidscontract neer van 21/09/2010 dat voldoet aan de vooropgestelde criteria's; Verzoeker kan dus geregulariseerd worden op basis van van het punt 2.8.B. van de regerings-instructies;"

3.2. In zijn repliekmemorie verwijst verzoeker naar zijn inleidend verzoekschrift.

3.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.4. De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

3.5. De Raad dient op te merken dat in de aanhef van de eerste bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *"Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen"*. Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *"instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet"* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling van verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging.

3.6. Criterium 2.8. B. van de instructie van 19 juli 2009 luidt als volgt: *"B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon."*

3.7. Betreffende de toepassing van criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009 stelt de eerste bestreden beslissing het volgende: *"Betrokkene wenst zich te beroepen op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een belofte van aanwerven van de firma Kadanz BVBA (dd. 27.09.2009) toe aan zijn dossier. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is."*

3.8. Zoals verzoeker terecht stelt in zijn verzoekschrift wordt blijkens de bestreden beslissing *"De neergelegde belofte van aanwerven van 27/09/2009 (...) door tegenpartij niet aanvaardt (sic)." Met zijn overigens niet gestaafd betoog inzake de houding van de verwerende partij inzake het aanvaarden van een andere werkgever "zo deze laatste verzoekers niet meer wilt aanwerven" toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van een aanvraag die gericht is op het verkrijgen van een gunstmaatregel, namelijk de toekenning van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarbij de instructie van 19 juli 2009 en de daarin vermelde criteria blijkens de bestreden beslissing als gedragslijn gelden, te buiten is gegaan wanneer zij vaststelt dat verzoeker, die zich blijkens de in punt 1.1. bedoelde aanvraag beroepen heeft op zijn lokale verankering en zijn werk, een werkbefoete doch geen arbeidscontract heeft overgemaakt .*

3.9. Waar verzoeker nog verwijst naar een arbeidscontract van 21 september 2010 dient de Raad op te merken dat verwerende partij niet kan verweten worden geen rekening gehouden te hebben met een stuk dat dateert van na de bestreden beslissing. De Raad kan als annulatierechter de wettigheid van een beslissing niet gaan beoordelen aan de hand van stukken die dateren van na de bestreden beslissing en voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd. Evenmin komt het Raad toe om zich in de plaats te stellen van de verwerende partij en "humanitaire beslissingen" te treffen zoals verzoeker ter terechtzitting aan de Raad vraagt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA